

Hem Ruhen Hem de Bedenen Bir Açlık Hali

Son sergisi "Açlık"ta insanın doğa ve toplumsal düzene uyum sağlama sürecinde yatan dinamikleri ve nedenselliği irdeleyen Hüseyin Aksoylu ile sergi, üretim süreci ve gelecek projeleri üzerine konuştuk.

Öncelikle Hüseyin Aksoylu'yu biraz tanıyalım?

1984 Artvin doğumluyum. Lise dönemime dek Artvin'de yaşadım, bir dönem Trabzon'da kaldım. Güzel Sanatlar okuma sevdasıyla da İstanbul serüvenim başladı ve sonrasında Marmara Üniversitesi'ni kazandım. Eğitimimi tamamladığımдан beri Art On Gallery ile çalışıyorum.

LOVE IT

PAYLAŞ

Hüseyin Aksoylu | Kathos Kuzuncu

Resimlerinizde fantastik kent manzaraları bizi karşılıyor. Nedir bu manzaraların anlatmak istedikleri?

Ben bu resimleri kurgularken direkt şehir manzaraları olarak düşünmüyorum. Son dönemde işlerimde tuvaler ön plana çıktı ama, farklı disiplinlerde de işler üretiyorum. Günümüzün gerçekliklerinden öte, bir öngörü niteliğinde, geleceğe dönük bir yaklaşımı benimsiyorum. Tuval işlerimde bir kaos, yokoluş, tükeniş ya da bir çürümeyi konu ediniyorum.

İki üç sene öncesinde bilgi ve deneyim konuları üzerine yoğunlaşmışım. Bilgi ve deneyimin insan üzerindeki etkisi, bu ikilinin nasıl dengelenmesi gerektiği, bilinmezliğin getirdiği korku ya da bir şeyi bilmenin korkusuyla o eylemi gerçekleştirilmeme hali konularım arasında yer alıyordu.

Son zamanlarda bu gidişat bilgi ve deneyimden öte zihinsel gelişimin insan hayatındaki yeri ve bu yetiyi insanın nasıl kullandığı üzerine yoğunlaştı. Son sergimde daha çok bu konu üzerine yoğunlaştım.

Çizimlerinde seni neler besler, ilham kaynakların nelerdir?

Farkında olmadan etkisi altında kaldığım çok şey olabilir ancak bilinçli olarak beslendiğimi söyleyebileceğim bir şey yok. Bilgi ve deneyimi hep dengelemeye çalışıyorum, deneyimlemeye özellikle ağırlık veriyorum.

Yaşadığım her sorunu, karşılaştığım her problemi matematiksel bir denkleme dönüştürmeye çalışıyorum. Bu denklemleri matematiksel bir doğruda çıkartıp toplumsal karşılığını bulmaya çalışıyorum.

Daha önce birçok karma sergide yer aldın, bir önceki “Ağırlık” isimli sergin de art ON’da gerçekleşmişti. 2012 yılında gerçekleşen serginden bu yana neler değişti?

Öğrenim ve üniversite sürecimin ardından piyasa ile karşılaşma sürecim oldu. Altı yıl boyunca üniversitede öğrendiğim hiçbir şeyin piyasa ile alakası olmadığını anladım ve bunu süreç içinde özümstedim. Tüm bunlar, size varolan donanımınız ile neyin daha doğru olduğunu anlamaya itiyor. 2012’deki sergim, ondan bir sene öncesi ve sonrasıyla toy bir sanatçı adayı olarak, anlamlandırmaya çalıştığım bir dönemim oldu.

Tuval resmiyle fark edildim ancak ben okul hayatım boyunca performans ve video art ile ilgilendim. Sürekli tuval resmi yapmak ve bununla anılmak istemiyordum. Sorgulamalarla geçen bir süreçti, sonrasında düşüncelerim olgunlaştı ve ayaklarım yere basmaya başladı diyebilirim.

Art On’da gerçekleşen son sergin “Açlık”taki eserler sergiye yönelik mi hazırlandı? Nedir bu serginin konusu?

Son iki yıl içerisinde ürettiğim çalışmalarım felsefi olarak bir denklem üzerinde toplandı. Ve “Açlık” adını aldı. Aslında bu eserler farklı aşamalar ve süreçler sonucu ortaya çıktı. Sonrasında hepsi tek bir düşüncede yanyana gelerek toplandı. Fakat hepsinin farklı bir çıkış noktası olduğu söylenebilir.

LOVE IT

PAYLAŞ

Okuyan Katılımcı

1 2 3 4 5

Sergi dikkat çekici bir isme sahip; "Açlık". Bu ismin hikayesi nedir?

Zihinsel gelişimin insan hayatındaki yerini ele alıyorum işlerimde. Ben uzun bir süre bazı denklemleri oturtabilmek için yazılı kaynaklardan öte kendi sorgulama biçimlerimi geliştirmeye çalıştım. İnsan ve hayvanı ayıran özellikler üzerine düşündüm ve somut bir özellik bulamadım. Böyle bir sonuç ile karşılaşacağımı biliyordum ancak gene de kendimi bu konuda zorlamak istedim. Mesela yalan söylemek insan ve hayvan arasındaki önemli farklardan biri olarak bilinir. Hayvanlar yalan söyleyemez diye düşünürüz ancak hayvanın avına yaklaşırkenki hareketleri, tuzakları örneğin renk değiştirmesi de aslında bir yalandır bana göre. Bu şekilde örneklerle birçok farkı çürüttüm ve geriye kalan tek şey zihinsel gelişim, yani düşünce yetisinin geldiği nokta oldu.

İçgüdülerimizi ve zihinsel gelişimimizin vardığı noktayı birbirinden bağımsız olarak değerlendirdiğimde şunu farkettim; salt düşünce insanı eylemsizliğe sürükleyen bir olgu. Toplum tarafından yer edinmemiş ve eylemsiz gözükken ancak düşüncesele olarak çok büyük bir eylemlilik halinde olan insanlar üzerine yoğunlaştım. Düşüncenin en minimal hareket olduğu sonucuna vardım.

Düşüncel güç bizi hayatın gerçekliğiyle yüzleştirmeye yönelik bir enerji. Ancak bu aynı zamanda bir yokoluş. İnsanoğlu bunu sürekli bir şekilde frenlemeye çalışıyor. Ben de bu formülle her şeye yaklaşmaya başladım. İnsan ilişkileri, savaşlar, ideolojiler, kadın erkek ilişkileri daha anlamlı bir şekilde işler ve bu düşüncenin altında toplanır hale geldi. Açlık ismi de buradan geliyor, kendimizi zihinsel sürece bıraktığımız zaman karşılaştığımız ilk gerçeklik hali; hem ruhen hem de bedenlen açlık.

Sergide tuval, video, heykel gibi eserlerin ile karşılaşıyoruz. Farklı medyumları denemeye devam edecek misin?

Son birkaç senedir tuval ağırlıklı çalıştım. Ancak bu pratikte, teoride hiçbirini ağır basmıyor. Bu sergide birçok farklı disiplin daha var, tuval iki tane yer alıyor.

Bundan sonra da tuvalin daha ağır basması durumunun ortadan kalkacağını, diğer disiplinler ile eşitleneceğini düşünüyorum.

LOVE IT

PAYLAŞ

Benim Eylem Öyküsü

1 2

Sergiden sonra gerçekleştirmeyi düşündüğün projelerin neler?

Şu anda bir kısa film üzerine çalışıyorum. Benim aslında kıyaslanamayacak derecede bir sinema aşkım var. Henüz pratikte bir şey yapmasam da senaryo ve yazılarım var. Bu sergiden sonraki süreçte ilk kısa filmimi çekmeyi planlıyorum. Senaryosu bitmek üzere, oyuncularını belli.